

Luszwice, dnia 19 grudnia 2011 r.

Stowarzyszenie Eko-Lu
z siedzibą w Luszwicach
ul. Strażacka 8
Luszwice
32-500 Chrzanów

Samorządowe Kolegium

Odwoławcze w Krakowie

za pośrednictwem

Burmistrza Miasta Chrzanowa

al. Henryka 20
32-500 Chrzanów

O d w o ł a n i e

od decyzji Burmistrza Miasta Chrzanowa z dnia 7 grudnia 2011 roku

nr GKiOŚ.7627-23/2010

Stowarzyszenie Eko-Lu w Luszwicach, na podstawie art. 129 Kodeksu postępowania administracyjnego, odwołuje się od decyzji Burmistrza Miasta Chrzanowa z dnia 7 grudnia 2011 r., nr GKiOŚ.7627-23/2010, wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji w całości oraz o nieuwzględnienie wniosku Międzygminnego Związku Chrzanowa, Libiąża, Trzebini „Gospodarka Komunalna” z siedzibą w Chrzanowie ewentualnie o przekazanie wniosku do ponownego rozpoznania Burmistrzowi lub Prezydentowi Gminy niepołożonej na terenie Powiatu chrzanowskiego.

Ponadto stowarzyszenie Eko-Lu, powołując się na art. 84 § 1 k.p.a., wnosi o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłych, powołanych przez organ administracji publicznej, na okoliczności będące przedmiotem sporu, a opisane w uzasadnieniu odwołania, a w szczególności dotyczące wpływu przedsięwzięcia na wzrost zanieczyszczenia środowiska, hałasu oraz wpływu na florę i faunę na tym terenie.

Uzasadnienie

Zaskarżoną decyzją Burmistrz Miasta Chrzanowa uwzględnił wniosek Międzygminnego Związku Chrzanowa, Libiąża, Trzebini „Gospodarka Komunalna” z siedzibą w Chrzanowie, zwanego dalej „wnioskodawcą”, ustalając środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa Zakładu Termicznego Przekształcania Odpadów Komunalnych dla Małopolski Zachodniej” na działkach geodezyjnych, o numerach ewidencyjnych 453/3, 453/4, 456/7, 456/8 i 757/5, położonych w Luszowicach, obręb Luszowice, gmina Chrzanów.

Zaskarżona decyzja, wg stowarzyszenia Eko-Lu, została wydana z naruszeniem przepisów:

1. prawa materialnego, w postaci przepisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku (Dz. U. Nr 227, poz. 1485), a w szczególności pkt 4 Załącznika nr 2, przez ich niezastosowanie;
2. prawa procesowego, a w szczególności art. 7, 8 i 77 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, przez brak obiektywizmu po stronie organu pierwszej instancji, niewyczerpującą i nierzetelną analizę Raportu przedstawionego przez wnioskodawcę oraz brak obiektywizmu, a także nieprzeprowadzenie postępowania dowodowego, polegającego na powołaniu biegłych, którzy w sposób niezależny oceniliby tezy zawarte w Raporcie oraz nieuwzględnienie interesu mieszkańców, którzy w razie wybudowania spalarni śmieci odczuwają niekorzystne skutki produkcji przemysłowej.

Planowana przez wnioskodawcę inwestycja, w przypadku jej zrealizowania, istotnie i niestety niekorzystnie wpłynie na środowisko naturalne oraz warunki życia mieszkańców Powiatu chrzanowskiego. Spowoduje, że na terenie Gminy Chrzanów zostanie zlokalizowany wielki przemysł przeróbki odpadów, którego celem będzie obsługiwanie aglomeracji krakowskiej i śląskiej. Powstanie takiego zakładu zmieni strukturę przemysłu na tym obszarze oraz zdegraduje osady położone w pobliżu samego zakładu, miejsc przechowywania przywożonych odpadów, składowania przerobionych zużli oraz innych materiałów niebezpiecznych. Mając to na uwadze stowarzyszenie Eko-Lu postanowiło reprezentować w niniejszym postępowaniu interesy tych mieszkańców Powiatu, którzy obawiają się wprowadzenia w takiej skali na ich terenie tego przemysłu przetwarzającego odpady.

W niniejszym odwołaniu stowarzyszenie Eko-Lu przedstawia następujące zarzuty:

I. Naruszenie art. 8 Kodeksu postępowania administracyjnego

Burmistrz Miasta Chrzanowa, prowadząc postępowanie administracyjne, zakończone zaskarżoną decyzją, naruszył zasadę praworządności, a w szczególności zasadę zaufania obywateli do organów publicznych. W istocie wydał on bowiem decyzję w swojej sprawie, albowiem sam był inicjatorem pomysłu zlokalizowania na terenie Gminy Chrzanów wielkiej spalarni śmieci, a w toku postępowania administracyjnego wielokrotnie, publicznie opowiadał się za realizacją tej inwestycji. Nadto wnioskodawcą w niniejszym postępowaniu jest Związek Międzygminny, którego członkiem jest Gmina Chrzanów.

Działania Burmistrza Miasta Chrzanowa zmierzają do takiego zagospodarowania terenów sołectwa Luszowice, aby zostały tam zlokalizowane najbardziej niechciane, „brudne”, w wysokim stopniu uciążliwe dla mieszkańców i przyrody gałęzie przemysłu chemicznego. Przykładem potwierdzającym zamierzenia Burmistrza jest jego decyzja z dnia 2 listopada 2011 r., nr GKIOŚ.7627-10/2010, w której uwzględnił wniosek BERGER BAU POLSKA Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością we Wrocławiu, ustalając środowiskowe uwarunkowania dla realizacji przedsięwzięcia pod nazwą: „Budowa zakładu wytwarzania

mas bitumicznych” na działkach o numerach ewidencyjnych 445/2, 445/10, położonych w obrębie sołectwa Luszowice. Decyzja ta została przez Eko-Lu w odwołaniu z dnia 14 listopada 2011 r. zaskarżona do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Krakowie.

Należy sądzić, że kierując się opisanym wyżej celem nadrzędnym Burmistrz nie przeprowadził analizy innych wariantów przetwarzania odpadów, cechujących się stosowaniem mniej szkodliwych technologii. Celem inwestycji nie jest bowiem rozwiązanie problemu śmieci wytwarzanych na terenie Powiatu chrzanowskiego, lecz przyciągnięcie inwestora, który zająłby się zyskownym przetwarzaniem odpadów z Województw Małopolskiego i Śląskiego na skalę przemysłową. Inwestycja ma umożliwić zdobycie nowych źródeł dochodów dla budżetu Gminy Chrzanów, bez względu na wiążące się z tym koszty społeczne. Dlatego też pominięte lub zbagatelizowane zostały te uwagi Eko-Lu, które wskazywały na wady proponowanego rozwiązania. Wzgląd na wysoce hipotetyczne korzyści finansowe dla Gminy spowodował, że Burmistrz lansuje lokalizację spalarni w terenie mocno zurbanizowanym, niezważając na to, że na terenie okolicznych gmin znajdują się słabo zaludnione tereny porośnięte lasami, zasadzonymi na zdegradowanych obszarach - wyrobiskach piasków (obszary koło KWK Siersza i Kopalni Bukowno).

II. Miejsce realizacji przedsięwzięcia

W punkcie I.2 na stronie 3 decyzji stwierdzono, że miejscem realizacji jest pięć działek położonych w Luszowicach. Na tej samej stronie podano, że najbliższa magistrala ciepłownicza, która pozwala na wpięcie do niej instalacji spalarni, jest zlokalizowana 600 metrów dalej, na terenie sąsiedniej Gminy Trzebinia i w odległości aż 2,5 kilometrów od magistrali ciepłowniczej, przebiegającej przez tereny Gminy Chrzanów. Do podkreślanych przez wnioskodawcę zalet spalarni należy produkcja energii cieplnej, która ma być przekazywana na potrzeby miasta. Rzetelnie przygotowywany raport, a w ślad za nim prawidłowo skonstruowana decyzja środowiskowa, powinny zająć się problemem oddziaływania na środowisko także tej części inwestycji, która polega na wybudowaniu przyłączy do istniejących magistrali ciepłowniczych. Konieczność wybudowania linii ciepłowniczej jest niezbędnym elementem warunkującym prawidłowe działanie spalarni. A zatem wyłączenie tego elementu z postępowania w sprawie wydania decyzji środowiskowej jest całkowicie niedopuszczalne. Idąc zaprezentowanym przez Burmistrza tokiem rozumowania, każdą inwestycję o znacznym negatywnym wpływie na środowisko można by podzielić na dowolną ilość małych elementów, z których każdy z osobna miałby niewielki wpływ na środowisko. Takie postępowanie byłoby jednak manipulacją i z tego względu nie może zostać zaakceptowane przez organ odwoławczy. Braki zaskarżonej decyzji w tym zakresie dyskwalifikują ją i podważają trafność wywodów jej uzasadnienia na temat braku oddziaływania na zabudowania mieszkalne, gdyż nie wskazano oddziaływania przebudowy magistrali na zabudowania leżące przy trasie możliwych przyłączy do magistrali ciepłowniczych.

III. Dojazd do miejsca lokalizacji przedsięwzięcia

Na stronie 3 decyzji podano, że dojazd do miejsca lokalizacji przedsięwzięcia odbywać się będzie od strony Chrzanowa ulicą Wodzińską, a od strony Trzebini zjazdem z ulicy W. Sikorskiego.

Tymczasem dojazd ul. Wodzińską od strony Chrzanowa nie może być obecnie brany pod uwagę ze względów technicznych. Wiadukt pod torami kolejowymi na trasie Kraków – Katowice, w ciągu ulicy Wodzińskiej, ma ograniczoną wysokość oraz szerokość przejazdu. Ograniczenie to powoduje, że możliwość dojazdu ogranicza się jedynie do lekkiego transportu samochodowego. Konsekwencją tego faktu jest konieczność poprowadzenia całego

ciężkiego transportu ulicą W. Sikorskiego od strony Trzebini. Spowoduje to znaczne zwiększenie natężenia ruchu na tej ulicy, a co za tym idzie ponadnormatywny wzrost hałasu oraz zapylenia. Wzdłuż tej ulicy usytuowana jest zwarta zabudowa jednorodzinna. W trakcie postępowania administracyjnego nie przeanalizowano tego aspektu inwestycji.

Zauważyć należało, że na str. 20 decyzji podano, iż: „Zagadnienie dotyczące przejazdu transportu samochodów ciężarowych pod torami kolejowymi trasy Kraków-Katowice zostanie rozwiązane przed opracowaniem projektu technologicznego planowanej inwestycji, gwarantującej dostawę odpadów zgodnie z informacją zawartą w prognozie, tak aby rejon zabudowy mieszkaniowej, na trasie dostaw materiałów i surowca były wolne od uciążliwości hałasowych, odorowych, pyłowych i chemicznych, natomiast wiadukt zostanie zmodernizowany przed wydaniem pozwolenia na użytkowanie spalarni, co zapewni dostęp do planowanej inwestycji w zakresie logistyki i transportu zgodnie z założeniami opracowanej prognozy.”

Zacytowane stwierdzenie pozwala na wysunięcie następujących tez:

- aktualnie istnieje tylko jedna droga dojazdowa dla cięższych samochodów ciężarowych, pozwalająca na dojechanie do miejsca, w którym ma stanąć spalarnia,
- droga ta biegnie w Trzebini przez teren zabudowań miejskich,
- ruch samochodowy po tej trasie będzie wiązał się z uciążliwościami dla mieszkańców Trzebini takimi jak: hałas, odór, zapylenie, emisje chemiczne,
- w celu udroźnienia drogi dojazdowej od strony Chrzanowa do spalarni dla ruchu cięższych pojazdów zachodzi konieczność zmodernizowania wiaduktu kolejowego,
- wiadukt należy do PKP i jest usytuowany na głównej trasie kolejowej: Kraków-Katowice
- PKP nie wydało pozwolenia na modernizację wiaduktu,
- nie zostały opracowane plany przebudowy wiaduktu, kosztorys modernizacji, ani nie zbadano uwarunkowań prawnych dotyczących przeprowadzenia inwestycji na tak ważnym odcinku komunikacyjnym,
- nie wskazano inwestora, który sfinansuje modernizację wiaduktu.

Powyższe uwagi prowadzą do oczywistego wniosku: dowóz do spalarni śmieci oraz materiałów potrzebnych do ich przeróbki będzie odbywał się przez gęsto zaludnione tereny zurbanizowane. Narazi to ich mieszkańców na znoszenie wyżej opisanych uciążliwości, które nie tylko obniżą komfort życia, ale mogą odbić się na zdrowiu ludzi.

IV. Przekroczenie standardów jakości powietrza

W pkt II.2.27 na str. 6 wskazano, że: „W przypadku, gdy na obszarze, na którym przedsięwzięcie będzie usytuowane, zostałyby przekroczone standardy jakości powietrza, wprowadzenie gazów lub pyłów do powietrza dla nowo budowanej instalacji będzie możliwe na podstawie pozwolenia wydanego przed rozpoczęciem eksploatacji, jeśli zostanie zapewniona odpowiednia redukcja ilości wprowadzanych do powietrza gazów lub pyłów, powodujących naruszenia tych standardów, w związku z wprowadzaniem gazów lub pyłów wprowadzanych z innych instalacji usytuowanych na tym terenie.”

Zgodnie z art. 85 ustawy z dnia 27 kwietnia 2011 r. o ochronie środowiska (tekst jednolity Dz. U. z 2008, Nr 25 poz. 150, z późn. zm.):

„Ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności przez:

- 1) utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów lub co najmniej na tych poziomach;
- 2) zmniejszanie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych, gdy nie są one dotrzymane;

3) zmniejszanie i utrzymanie poziomów substancji w powietrzu poniżej poziomów docelowych albo poziomów celów długoterminowych lub co najmniej na tych poziomach.”

W świetle zacytowanego artykułu takie określenie warunków decyzji środowiskowej jest całkowicie niedopuszczalne, ponieważ standardy jakości powietrza już w chwili obecnej są przekroczone na obszarze planowanej inwestycji. Ograniczenie się zarówno przez wnioskodawcę, jaki i przez organ wydający decyzję, jedynie do analizy standardów jakości powietrza na terenie wsi Luszowice jest istotną wadą całego postępowania. Po pierwsze Luszowice nie znajdują się na linii głównego rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń (patrz róża wiatrów), a po drugie domy w tej miejscowości nie są zabudowaniami położonymi najbliżej inwestycji. Obydwa powyższe warunki spełniają natomiast zabudowania osiedli Wodna oraz Trzebionka w Trzebini. Planowana inwestycja położona jest bezpośrednio przy granicy gminy Trzebinia. Dla miejscowości Trzebinia standardy jakości powietrza są w znacznym stopniu przekroczone. Występuje zatem nakazany przez prawo obowiązek wykazania kompensacji ilości emitowanych przez spalarnię do atmosfery gazów i pyłów, czego decyzja jednak nie nakazuje, a wnioskodawcy nie zamierzają przeprowadzić.

W pkt VI.8. Burmistrz nakazał kompleksową analizę emisji zanieczyszczeń do atmosfery w trakcie eksploatacji. Organ administracyjny pierwszego stopnia powinien otrzymać tego typu dane, wyliczone na podstawie danych przedstawionych przez wnioskodawcę, przed wydaniem decyzji. Braki w tym zakresie powinny skutkować wydaniem decyzji negatywnej lub wezwaniem wnioskodawcy do uzupełnienia informacji.

V. Nerozwązanie problemu składowania żużli i zagospodarowania odpadów

W pkt II.2.30-32 przyznano, że spalarnia stanie się źródłem odpadów, które będą składowane na terenach położonych w jej pobliżu. Takie sformułowanie decyzji nie tylko otwiera drogę do składowania, lecz wręcz nakazuje składowanie ogromnych ilości żużli poprocesowych w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji. Stanowi to poważne zagrożenie dla zdrowia i życia okolicznych mieszkańców oraz dla stanu środowiska naturalnego. Problem składowania odpadów wytwarzanych przez spalarnię śmieci należy do zasadniczych zagadnień wymagających rozstrzygnięcia przy ustalaniu miejsca jej lokalizacji. Burmistrz uznał, że rozwiązanie tego problemu nastąpi w przyszłości. Niewskazanie żadnych konkretów, z których wynikałoby, gdzie mogłyby mieścić się składowiska żużli, przyrastających w ilości nawet do 25000 ton rocznie, przemawiają za tym, że inwestycja jest nieprzemysłana, niedopracowana, nie stanowi kompleksowego rozwiązania, a przez to stanowi zagrożenie dla środowiska. Głównym motywem decydenta pozostaje zdobycie środków do budżetu, pochodzących z opłat za spalanie śmieci. Problem związany z zagospodarowaniem odpadów powstałych po spalaniu śmieci pozostawiono mieszkańcom Powiatu, którzy posiadają swoje domy w miejscach, przy których mogą powstać nowe, trujące hałdy.

W pkt VI.7 Burmistrz nakazał doprecyzowanie formy unieszkodliwiania odpadów poprocesowych. Skoro organ administracyjny pierwszego stopnia zauważył niestaranność przeprowadzonego postępowania w tym zakresie, to nie powinien był wydać decyzji pozytywnej, a jedynie decyzję negatywną lub wezwać wnioskodawcę do uzupełnienia informacji.

VI. Ochrona torfowiska

W pkt V.1 decyzja wymaga wyłączenia z prac budowlanych i eksploatacyjnych terenu cennego dla rozwoju herpetofauny (ogółu płazów i fauny występującym na danym obszarze), o powierzchni szacunkowej 0,8 do 1 ha. Teren ten jest położony w południowej części

obszaru planowanego przedsięwzięcia. Organ wydający decyzję miał pełną świadomość, że cały teren inwestycji jest torfowiskiem o unikatowym charakterze. Teren ten jest bardzo bogaty przyrodniczo i występują na nim bardzo cenne okazy fauny i flory. Dokładne opracowanie na ten temat zostało dołączone do w/w decyzji środowiskowej wydanej w sprawie lokalizacji asfaltowni. Przeprowadzenie inwazyjnych prac budowlanych (głębokie wykopy) spowoduje osuszenie terenu i bezpowrotne zniszczenie torfowiska, stanowiącego siedlisko zwierząt chronionych. Dlatego też wydanie decyzji w takiej postaci jest z punktu widzenia prawa o ochronie przyrody niedopuszczalne, gdyż w żaden sposób nie zabezpiecza środowiska naturalnego. Organ administracji publicznej nie może ograniczyć się do „zaklinania rzeczywistości”, lecz powinien przedstawić precyzyjny opis warunków, których przestrzeganie ochroni środowisko naturalne w zakresie, które sam organ zakwalifikował jako cenne.

W pkt VI.1 uzasadnienia decyzji Burmistrz potwierdził, że wydając ją nie dysponował pełnym i wystarczającym materiałem dowodowym w postaci kompleksowej inwentaryzacji przyrodniczej. Działał zatem z pełną świadomością konieczności dokonania szczegółowej i powtórnej inwentaryzacji przyrodniczej w okresie wiosenno-letnim, umożliwiającej ustalenie gatunków i liczebności roślin oraz zwierząt na obszarze przedsięwzięcia. Wykonanie takiej inwentaryzacji po rozpoczęciu inwestycji będzie już miało walor wyłącznie historyczny. Tymczasem informacje, które zostaną zebrane podczas inwentaryzacji, powinny zostać szczególnie dokładnie przeanalizowane przed wydaniem decyzji środowiskowej. Dodatkowym elementem świadczącym o niestaranności organu wydającego decyzję, a wręcz o braku obiektywizmu, jest fakt, że organ wydający decyzję miał świadomość unikalnego pod względem przyrodniczym charakteru tego terenu (opracowanie na ten temat Burmistrz dołączył do wyżej opisanej decyzji środowiskowej dotyczącej budowy asfaltowni).

Przyrodnik Feliks Felger w swoim opracowaniu wskazał, że gdyby nawet odgradzono najciekawszą przyrodniczo część mokrych łąk przy torach kolejowych, to wybudowana obok spalarnia będzie miała niewątpliwy wpływ na stosunki wodne jako, że znajdują się w obniżeniu. Spowoduje to prędzej czy później zniszczenie łąk. Droga wjazdowa do spalarni w stronę zakładów górniczych jest wąska i wymagałaby poszerzenia, a najciekawsze rośliny mają swoje miejsca występowania tuż obok niej.

Przyrodnik ten wskazał na występowanie na tym terenie następujących gatunków chronionych:

Motyle ściśle chronione:

1. *Maculinea nausithous* - modraszek lakowy ciemny gatunek z DS załącznik II,
2. *Maculinea teleius* - modraszek lakowy jasny gatunek z DS załącznik II
3. *Lycaena dispar* - czerwonończyk nieparek gatunek z DS załącznik II
4. *Maculinea alcon* - modraszek alkon.

Inne ciekawe gatunki motyli, rozmnażające się na omawianej łące to *Brenthis ino* dostojka ino, *Aricia eumedon* modraszek eumedon, *Melitaea diamina* przeplatka diamina, *Argynnis aglaja* perłowiec aglaja, *Argynnis paphia* perłowiec malinowiec, *Melanargia galathea* polowiec szachownica i wiele innych. Szczególnie chronione gatunki z rodzaju *Maculinea* są wrażliwe na zmiany w środowisku, jako że na pewnym etapie rozwoju gąsienice są zabierane do mrowiska przez określone gatunki mrówek, i ich rozwój przebiega dalej w mrowisku gdzie są zależne od różnych gatunków mrówek. Układ jest więc skomplikowany, a przez to narażony na zmiany w środowisku.

Jako, że są na omawianym terenie oczka wodne, występuje sporo gatunków ważek. Jedne z ciekawszych przypadków, to składająca jaja samica *Anax imperator* husarz władca oraz *Sympetrum pedemontanum* szablak przepasany, gatunek należący do rzadkich w południowej Polsce („Czerwona lista ważek” Alicji Miszta - w przygotowaniu).

Chronione płazy i gady:

Triturus vulgaris - traszka zwyczajna,
Rana temporaria - żaba trawna,
Lacerta agillis - jaszczurka zwinka,
Natrix natrix – zaskroniec.

Chronione ptaki lęgowe na terenie inwestycji: dzierzba gąsiorok, dzięciołek i wiele innych.

Inwentaryzacja przyrodnicza gminy Chrzanów została sporządzona w 1996 r. na zlecenie Urzędu Miasta i Gminy Chrzanów przez Dubiela, Wasilewskiego, Nowaka i Koczura. Rośliny zostały opisane w „Atlasie roślin chronionych, rzadkich i ginących gminy Chrzanów”, autorstwa Eugeniusza Dubiela, Stefana Gawrońskiego i Piotra Grzegorzka, wydane przez Urząd Miejski w Chrzanowie w roku 2000 oraz w artykule E. Dubiel, S. Gawroński z 1998 r. „Osobliwości szaty roślinnej Miasta i Gminy Chrzanów”, Chrońmy Przyrodę Ojczystą, numer 54, strony 5-15. Gatunki roślin ściśle chronionych przez polskie prawo występują na terenie łąk, tzw. Brzezinka, na północ od linii kolejowej Katowice – Kraków. Należy do nich Liparis loeselii - Lipiennik Loesela – gatunek priorytetowy z II załącznika DS. Gatunek ten został wykazany z tego terenu w 2006 r. przez Jarosława Małkowskiego. Rośnie w grupie kilkudziesięciu okazów i jest corocznie monitorowany. Gymnadenia conopsea - gółka długoostrogowa, w tym wiele okazów rzadkiego podgatunku ssp. densiflora i jeszcze dodatkowo, corocznie kilka z nich występuje w rzadkiej formie białokwiatowej.

Epipactis palustris - kruszczyk błotny wyjątkowo liczne występowanie.

Dactylorhiza majalis - kukułka szerokolistna kilkanaście okazów.

Gentiana pneumonanthe - goryczka wąskolistna - bardzo liczne stanowisko. Wg „Czerwonej listy roślin i grzybów Polski z 2006 r.” jest to gatunek zagrożony.

Utricularia minor - pływacz drobny (pływacz mniejszy). Roślina umieszczona na „Czerwonej liście roślin i grzybów Polski (2006)” w grupie gatunków narażonych na wyginięcie. Gatunek ten został wykazany z tego terenu w 2009 r. przez Jarosława Małkowskiego.

VII. Przedwczesność podjęcia decyzji w kontekście konieczności zbadania morfologii odpadów, określenia form ich unieszkodliwiania oraz analizy emisji zanieczyszczeń

Burmistrz w pkt VI. 5. potwierdził, że do tej pory nie wykonano analizy składu morfologicznego odpadów, podlegających obróbce termicznej, a to w celu określenia ich kaloryczności. Jednocześnie nakazując konieczność dokonania takiej analizy Burmistrz wskazał, że jest to istotny aspekt planowanego przedsięwzięcia. Wnioskodawca zaprezentował mającą zostać wdrożoną technologię przeróbki śmieci w oparciu o z góry założoną charakterystykę odpadów, będących paliwem dla instalacji. Jeżeli stwierdzony empirycznie skład i charakterystyka odpadów będzie znacznie odbiegać od założonego, to może okazać się, że zaproponowana i zaakceptowana technologia nie spełni wymaganych założeń. Dlatego też już na etapie wydawania decyzji środowiskowej Burmistrz powinien dysponować takimi danymi i dopiero w oparciu o nie wydać decyzję.

VIII. Sprzeciw lokalnej społeczności

Planowana inwestycja spotkała się z brakiem akceptacji ze strony mieszkańców sołectw i osiedli narażonych na oddziaływanie spalarni. Stowarzyszenie Eko-Lu brało udział

w wielu zebraniach. Zaakcentowano na nich problem braku skuteczności władz samorządowych Chrzanowa i Trzebini w egzekwowaniu przepisów w zakresie ochrony środowiska. Klasycznym przykładem jest uciążliwe odorowo składowisko odpadów we wsi Balin, które zatruwa powietrze także w Chrzanowie na dużym osiedlu mieszkaniowym Kąty oraz trzebińska firma Inter Recykling, prowadząca ogromne składowisko odpadów w bezpośredniej bliskości osiedli mieszkaniowych. Bagatelizowanie przez władze obydwóch, niezwykle uciążliwych dla mieszkańców problemów, nie poprawiają zaufania społecznego.

W Raporcie zasygnalizowano wprawdzie, że przedsięwzięcie dot. budowy spalarni nie uzyskało akceptacji społecznej. Zdziwienie budzi jednak fakt dosyć wybiórczego przedstawienia spotkań z lokalnym społeczeństwem. Faktem jest, że odbyło się wiele zebrań osiedlowych i wiejskich, na których mieszkańcy podjęli formalne uchwały protestacyjne – jednogłośnie lub przy pojedynczych głosach sprzeciwu.

Uchwały takie podjęto na zebraniach:

- w Czyżówce,
- w Luszowicach,
- na Osiedlu Wodna,
- na Osiedlu Krze,
- na Osiedlu Trzebionka.

Na zebraniach, na których przewodniczący nie przeprowadzili głosowania, zebrano jednak po kilkadziesiąt podpisów pod listą protestacyjną. Taka sytuacja miała miejsce w następujących sołectwach i osiedlach:

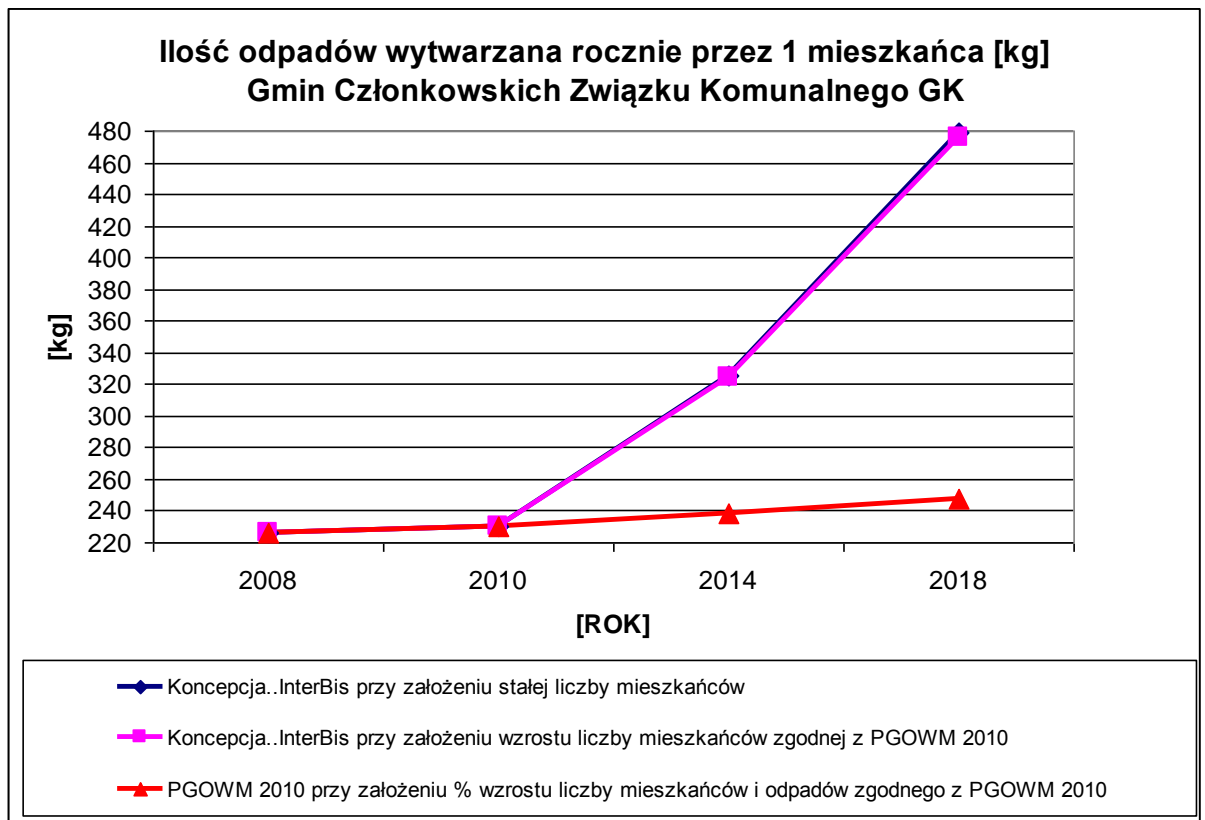
- Osiedle Siersza,
- Bołęcin,
- Osiedle ZWM,
- Balin.

W sumie stowarzyszenie Eko-Lu zebrało ponad 6500 podpisów pod listami protestacyjnymi. W związku z tym Burmistrz Gminy Trzebinia oświadczył publicznie, że wycofał poparcie władz tej Gminy dla omawianego przedsięwzięcia. W tej sytuacji zlekceważenie tak silnego protestu społecznego przez Burmistrza Miasta Chrzanowa świadczy o zdesperowaniu władzy samorządowej, która kosztem tolerowania poważnego konfliktu, zamierza wprowadzić na teren wsi Luszowice nieakceptowany przez jej mieszkańców oraz mieszkańców sąsiednich osiedli rodzaj przemysłu.

IX. Efektywność ekonomiczna przedsięwzięcia

W toku konsultacji społecznych nie zostały rozwiązane obawy o to, czy tego rodzaju inwestycja przyniesie wymierne dla Gminy Chrzanów efekty ekonomiczne, a nie stanie się jedynie potencjalnym zagrożeniem ekologicznym. Spalarnia ma bowiem posiadać moce przerobowe znacznie przekraczające zapotrzebowanie Powiatu chrzanowskiego. Przedstawione przez wnioskodawcę analizy, dotyczące wzrostu produkcji odpadów wytwarzanych przez mieszkańców Powiatu, stanowią jedynie „zbiór pobożnych życzeń”, a nie rzetelne prognozy. Wynika to chociażby z przedstawionej poniżej tabeli, opracowanej dla wnioskodawcy przez InterBis. Zaprezentowany w tabeli wzrost ilości odpadów, które w przyszłości ma wytwarzać statystyczny obywatel Powiatu, nie znajduje żadnego potwierdzenia w danych empirycznych i sprowadza się do przedstawienia prognozy korzystnej dla tezy lansowanej przez wnioskodawcę. Racjonalne wykorzystanie spalarni wymaga zatem pozyskania zewnętrznych źródeł odpadów. Tymczasem podano już do publicznej wiadomości plany wybudowania kilku spalarni w Krakowie, jednej w Rudzie Śląskiej, a także jednej w pobliskim Oświęcimiu. Postawiło to pod znakiem zapytania celowość popierania inwestycji pod względem ekonomicznym. Działania władz samorządowych powinny cechować się dbałością o finanse publiczne i takie gospodarowanie

mieniem (nieruchomościami) gminnym, aby zapewnić harmonijny rozwój administrowanego obszaru. Zaskarżona decyzja środowiskowa pozwala na wybudowanie zakładu, który nie gwarantuje takiego rozwoju dla Gminy Chrzanów, a może stanowić źródło problemów ekologicznych dla wszystkich gmin Ziemi Chrzanowskiej.

IX. Rozprzestrzenianie się emisji gazów i pyłów

Planując inwestycję przy prognozowaniu rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń powietrza nie uwzględniono różny wiatrów. Ze względu na występującą na tym terenie przewagę wiatrów zachodnich oraz wschodnich, a także ze względu na ukształtowanie terenu, na emisję gazów i pyłów ze spalarni będą narażone głównie miasto Trzebinia (dzielnice Centrum, Piaski, Trzebionka, Wodna, ZWM) oraz wieś Balin i południowa część wsi Luszowice (patrz: mapa z zaznaczonym miejscem planowanej inwestycji - czerwone koło oraz linią wschód -zachód). W związku z tym, analizując oddziaływanie nowego zakładu przemysłowego – spalarni - na środowisko należało odnieść się również do zanieczyszczeń występujących już obecnie na terenie gminy Trzebinia. Takiej analizy zabrakło, a tymczasem kierunek przeważających w ciągu roku wiatrów spowoduje, że oddziaływanie spalarni w dużej mierze wpłynie niekorzystnie na jakość powietrza właśnie w tej gminie.

X. Nieuwzględnienie danych, dotyczących pyłu zawieszonego

Burmistrz Miasta Chrzanowa, pomijając wpływ oddziaływania przedsięwzięcia na emisję pyłu PM 2,5, naruszył przepisy rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 23 listopada 2010 r. w sprawie sposobu i częstotliwości aktualizacji informacji o środowisku (Dz. U. Nr 227, poz. 1485), a w szczególności pkt 4 Załącznika nr 2. Przepisy te wymagają wzięcia pod uwagę, a więc także określenia stężenia poziomego pyłu PM 2,5. Brak ten uniemożliwił dokonanie oceny wpływu planowanej inwestycji na środowisko zgodnie z bezwzględnie obowiązującymi przepisami prawa. Przypomnieć należy, że np. wg Raportu opublikowanego dla miasta Trzebinia pył zawieszony tylko w styczniu 2010 r. był przekroczony prawie przez cały miesiąc. Zarejestrowano również przekroczenie stężenia dwutlenku siarki (strona internetowa „Małopolskiego monitoringu zanieczyszczeń powietrza”). W oparciu o te dane oraz mając na względzie brak rzetelnej analizy ze strony Burmistrza, stowarzyszenie Eko-Lu uważa, że planowana inwestycja doprowadzi do zwiększenia stężenia dwutlenku siarki oraz zapylenia na obszarze Powiatu chrzanowskiego.

W celu otrzymania obiektywnych, rzetelnych i wyczerpujących opinii zachodzi konieczność powołania niezależnych biegłych. Stowarzyszenie Eko-Lu wnosi o powołanie takich biegłych, którzy wskażą na wpływ inwestycji na środowisko naturalne oraz na środowisko, w którym żyją mieszkańcy Gminy Chrzanów i Gminy Trzebinia.

Z uwagi na powyższe stowarzyszenie Eko-Lu wnosi i wywodzi jak na wstępie.

Załączniki:

1. Opinia przyrodnicza S.Gawrońskiego, biegłego z listy Wojewody Małopolskiego, potwierdzająca, iż na terenach w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej spalarni (na północ planowanej asfaltowni), egzystują prawem chronione gatunki fauny i flory.